

Авраме: Азъ (самъ) защитникъ твой: воздааніе-то ти (ще бжде) твърдѣ весьма много.

2 И Аврамъ рече: Владыко Господи, що ли ще ми дадешъ, когато азъ прехождамъ безчаденъ, а наслѣднико на-демятъ ми (е) той Еліезеръ който е изъ Дамаскъ?

3 Рече іоще Аврамъ: ето, не си ми далъ сѣма: и, ето, сазгата ми ще ме наслѣди.

4 И, ето, слово Господне (къде) камъ него, и говорещъ: не ще да те наслѣди той: но онъ който ще изаѣзне изъ утробыте твои, онъ ще ти е наслѣдникъ.

5 И изведе го вонка, и рече: погледни на горѣ сега на некого, и изброй звѣздыте, ако можешъ да ги изброишъ: и рече мѡ: така ще бжде семето твое.

6 И повѣрѣва на Господа: и вѣрни мѡ се въ правдѣ.

7 И рече мѡ: Азъ (самъ) Господь, Който те изведохъ изъ Урѣ Халдейскій, за да ти дадема тая зема за наслѣдіе.

8 А онъ рече: владыко Господи, ѿ гдѣ ли да познаемъ че ще а наслѣдимъ?

9 И рече мѡ: земи Ми юница трилѣтна, и коза трилѣтна, и овенъ трилѣтенъ, и горлица, и голубица.

10 И той зема сички тѣа, и разсѣче ги на половина, и постави секоа половина срещу подокната си (половина): птицыте окаче не разсѣче.

11 И слѣзнаха птицы дивы на (разсѣченните) тѣлесъ, а Аврамъ ги испади.

12 А когато (вѣкъ) захождаше слънцето, на-